

Forfatter: Carl Henrik Scharling, 1836-1920

Titel: Udrag fra BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1860-06-28/1860-06-30)

Citation: Carl Henrik Scharling, 1836-1920: "Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 98. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-idm140619131199936.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hvordan det gaar mig med Fransken? — spørge I naturligvis Alle: nu vel — det gaar meget godt, for jeg taler Tydsk. Det viser sig nemlig, at baade Professorer og Studenter som indfødte Elsassere og gode Lutheranere foretrække Tydsk for Fransk, saa vi bleve snart enige om, hvad Maal vi vilde tale sammen. — Dog vil jeg berolige Dig med, at jeg herhjemme i min »Pension« taler Fransk. Jeg er nemlig bleven indkvarteret hos en, som det synes, meget vakker Familie: en Præsteenke Madame Roth, hendes Datter, en ung Pige paa tyve Aar og hendes Søn, en værdig Gymnasiast — endelig et Dusin Pensionærer i højst forskellige Størrelser og Aldere. Madame Roth havde fortalt mig, at ved Bordet taltes stedse Fransk — men snart opdagede jeg til min store Forskrækkelse, at det Franske skulde jeg ikke profitere meget af, thi Pensionærene sad og nød deres Foder i dyb Tavshed. Saa tog jeg en rask Beslutning, kastede mig paa Lykke og Fromme ind i en fransk Samtale, og med det heldigste Resultat, thi det viste sig, at Familien var ligesaa livlig, som Pensionærene vare kedelige, saa nu blev jeg regelmæssigt en halv Time efterat de Andre vare gaaede og passiarede om Gammelt og Nyt, om Strasburg og Danmark — altsammen paa Fransk: det gaaer meget fornøjeligt.